

CHE İÇİN BULUŞUYORUZ

Çağımız gericilik ile bilimin, esaret ile özgürlüğün, kapitalizm ile sosyalizmin savaşı. Bu kavgada en gençlerimiz savaştı, bir çoğu bu kavgada ölümsüzleşti, adlarını ve kavgalarını savaştıkları binlerce gence bıraktılar.

İşte Che, işte Denizler, Sinanlar... Bu dava zorlu dava, bu hava uzun hava. Mücadelemiz sizlerin mirasıyla büyüyor. Gençlik önderlerinin yolunda özgürlük türküleri söylüyor. Bozkırımımıza kibrit tutuldu, kavganın kaderini gençlik belirleyecek.

Haydi işçi, emekçi, öğrenci gençlik geleceksizlik, çürümüşlük içinde bizi yaşamaya mahkum bırakanlara inat ayağa kalkın, harekete geçin, Che gibi olun. Çünkü gerçekçi olup imkansız isteyenler, zafere kadar savaşanlar yaratacak yeni dünyayı.

Bu çağrı hepimize, bu çağrı özgürlük çağrısı...

**49 YIL HÜKÜM
GİYEN
YENİ EVREDE
MÜCADELE BİRLİĞİ
DERGİSİ
YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ
SAMİ TUNCA
3 YILDIR
TUTSAK! DERHAL
SERBEST
BIRAKILMALIDIR**

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

5 - 19 Ekim 2016/ S 009 / 1 TL

SUSMAYACAĞIZ! BİZ KAZANACAĞIZ!

Uzun yollardan geldik. Zorlu yollardan... Acılar çektik. Direngen türkülerimiz susmadı hiç. Emeğin türküsü, özgürlük yürüyüşü hiç durmadı. Ağzımıza, sözümüze, sazımıza kilit vurmak istediler hep. Tutmadı. Sustukça gürleşti sesimiz. Bastırdıkça kalabalıklaştı öfkeli yürüyüşlerimiz. Öldükçe çoğaldık, öldürdükçe azaldılar.

Adım adım tükendiklerini görüyorlar. Çürüyüp dağılıyorlar. Son bir umut, tekrar tekrar saldırıyorlar. Kanla, vahşetle ömürlerini uzatmaya çalışıyorlar.

OHAL ilanı ile birlikte gazetelerimize, radyolarımıza, televizyonlarımıza el koydular, kapılarını kilit vurdular. Art arda polis baskınlarından nasibini aldı her biri. Çizgi film kanalları ve İMC, Hayatın Sesi gibi ulusal çapta yayın yapan kanallar dahil, 12 tv ve 11 radyonun Türksat uydusu üzerinden yapılan yayını engellendi. Kapatılan yayınların binalarında da aramalar yapılarak el konulmak istendi.

Kürtçe yayın yapan tv ve radyo kanallarına sosyalist yayın çizgisi olanlar da eklendi. Avrupa'da Eutelsat'a başvuran RTÜK, Med Nuçe tv'nin de kapatılmasını sağladı. On-

larca yıldır yayın yapan Radyo Karacadağ ve Özgür Radyo da kapatılan radyolar arasına girdi. Basın yayın emekçileri, kimileri binaları önünde nöbet tutarken, kimileri periscop gibi sosyal medya uygulamaları üzerinden protesto yayınları yapmaya başladı. Polis bu yayınlara da saldırdı. Yaralananlar oldu.

Bununla kalmadılar. Kapatılan basın yayın organlarında çalışan basın emekçilerinin de basın kartları birer birer iptal edilmeye başlandı. Sandılar ki susacağız, sessiz kalacağız, teslim olacağız!

Biz geleceğin sesiyiz! Biz tarihin akan seliyiz! Baskılarla, saldırmakla, tutuklamakla, öldürmekle durduramazsınız. Evet, bizler işçilerin, emekçilerin, yiğit Kürt halkının, Alevilerin, sosyalist ve devrimcilerin seslerini duyurabildikleri; toplumsal gerçekleri emekçi halklara duyurabildikleri, sosyalizmi anlatabildikleri basın yayın organlarıyız. Kapatmakla, yasaklamakla susturamayacağınız halkların sesiyiz. Anlayın artık: "Biz halkız, yeniden doğarız ölümlerde!"

>>Editör...

GENEL OY HAKKI- PARLAMENTO- SEÇİLMİŞLER

Parlamento diye bir şey var mı? Elbette Türkiye'den sözediyoruz. 1 Ekim'de Ankara'da adına Meclis denen yerde, Parlamento'nun yeni çalışma yılının açılışı yapıldı. Parlamentolar sıralarına oturdular, Başkan başkanlık koltuğuna; bu sırada RTE geldi, bütün parlamentolar ayağa kalktılar, alkışladılar; saygıda kusur yok.

Sonra RTE, Meclis'teki parlamentolere, moda deyimle, seçilmişlere ödevlerini hatırlattı: Yeni Anayasa hazırlamak, Suriye işgaline onay vermek;

3

Yeni Gelişmeleri Karşılacak Konumda Olmak
C.Dağlı 2

Ölüm Kalım Sorunu
Umut Çakır 4

3.Dünya Savaşında Yeni Bir Aşamaya Doğru
Taylan Işık 5

Devrim, Demokrasi Ve Geçici Devrim Hükümeti
Özgür Güven 8

Tarihin Pusulası
Ali Varol Günel 9

Sermayenin Hazan Mevsini
Setenay Berdan 10

SON DAKIKA... MİT'ten ihraç edilen 87 personelin yerine, simitçi ve kestaneçilerin alınacağı açıklandı... Resmi Gaste

2017 yılında atanan kayyum sayısının, atanan memur sayısını geçmesi bekleniyor... Resmi Gaste

YÜREĞİ Che GİBİ ATAN GENÇLERE

Bundan 49 yıl önce Latin Amerika halklarının özgürlüğü için savaşırken ölümsüzleşen Che'nin bir ölüm yıldönümü daha yaklaşıyor. O günden bugüne binlerce çocuğa Che adı verildi, milyonlarca genç Che gibi olmaya ant içti, Che'nin silueti sokakları, duvarları, binaları süslemeye devam ediyor. Che'nin bıraktığı yerden şimdi Latinlerde, Avrupa'da, Afrika'da, Ortadoğu'da, Türkiye ve Kürdistan'da milyonlar emperyalist-kapitalist sisteme karşı savaş bayrağını yükseltiyor. Gerçekçi olup imkansızı isteyen halklar, gençler, kadınlar bugün fabrikada, tarlada, atölyede, okulda, sokakta yaşamın her yerinde sermaye sınıfına karşı mücadelede. Özgürlüğün çağrısını kucaklayan milyonlar onun gibi olmaya ant içiyor tıpkı Denizler, Taylanlar, Sinanlar gibi. Denizler Latinlerin devrimci rüzgarını, Che'nin devrimci kişiliğini çok iyi çözümlemişlerdi. Bu toprakların ezilen, sömürülen işçi ve emekçileri için tıpkı Che gibi kavgaya tutuştular. Che'nin enternasyonal kişiliği Denizlerin şahsında bütünleşmişti. Che, Denizler, Taylanlar, Sinanlar kabına

ışmayan, yaşadığı toplumu ve dünyayı değiştirmeye aday devrimcilerdi ve öyle de oldular. Onlar ışığın savaşçılarıydı, kendilerini feda etmeye hazır, her zaman daha fazlasını vermeye aday karakterdeydiler. Ölümüne yürürken gülen devrimcileri işçi sınıfının davasında unutulmayacak bir yere kazıdılar. Devrim davasında ölümsüzleşen yoldaşlarımız, önderlerimiz onurlarıyla savaşmış ve kavga bayrağını bugün biz Leninist gençliğe teslim ettiler.

Bugün Che'ye yapılan saldırılar aslında bir bütün olarak devrim cephesine yapılmıştır. Faşizmin bu kadar koyulaştığı günlerde emekçilere, gençlere umut verecek, onlara rehber olacak devrimcilere saldırımları sonlarının geldiğini anlamalarındandır. Faşizm en koyu gericiliğini yayarken, halklar katledilirken, emekçi yığınlar, gençlik, kadınlar özgürleşmek için savaş çağrısına kulak veriyor. Artık her yer bir mücadele alanı, mücadele sadece sokakta değil, okulda, fabrikada, tarlada, emekçi semtlerde. Çağımız büyük değişimlere gebe, özgürlük türküleri eşliğinde geliyor yeni bir

dünya, işçilerin, emekçilerin nasırlı ellerinde kurulacak yeni, sınıfsız, sömürsüz bir dünya. Darağacında faşistlere karşı 'Kardeşler üzülmeyin, gün yiğitlik gündür. Soluk aldırmanın faşistlere, yakın, yıkın, öldürün.' diye haykıran Tanya'nın sesi hala kulaklarımızda çınlıyor. Ölümüne gülerken giden Che'nin gülüşü hala belleğimizde, idama onurlarıyla ve korkusuzca yürüyen Denizler hala yaşıyor. Ne yaparsanız yapın çapsız faşistler, halkların bilincinden ve yüreğinden devrimcileri söküp atamayacaksınız. Belli ki yakındır doğayı ve dünyayı sarsacak saat, işçilerin sınıf kininden, tarihsel misyonunu yerine getirmesinden kurtulamayacaksınız.

Haydi emekçi, işçi, öğrenci gençlik Che'nin, Denizlerin bıraktığı yerden kavgayı omuzlamaya. Yaklaşan 9 Ekim'de Che'yi ona yaraşır bir şekilde analım. Hepimiz Che olmak için durmadan, sıkılmadan çalışalım. Çünkü gerçekçi olup, imkansızı isteyenler, tarihsel haklılığımızı kuşanıp özgürlük için savaşanlar kazanacak.

İstanbul DÖB

KONSER

emeğe ezgi

**9 Ekim Pazar
Saat:15.00**

**Vezirçeşmesi Sok. No:3/A, Fatih/İstanbul
(Pertevniyal Lisesi Arkası)**

TAYLAN ÖZGÜR YAŞIYOR!

Mustafa Taylan Özgür; 3 Şubat 1948'de doğan Taylan Özgür'ün ODTÜ'ye girdi ve gençlik hareketlerine katılmaya başladı. ODTÜ Sosyalist Fikir Kulübü ve ODTÜ Öğrenci Birliği Denetleme Kurulu üyesi olan Taylan, ABD'nin Ankara büyükelçisi Vietnam kasabı olarak da bilinen Robert Komer'in arabasının yakıldığı 6 Ocak

1969 tarihli eyleme katılan ve eylemi yöneten devrimcilerden biriydi. Eylemden sonra tutuklanan 13 devrimci arasındaydı ve iki ay kadar tutuklu kaldıktan sonra 12 Mart 1969'da tahliye edildi. ODTÜ Stadyumu'ndaki büyük "Devrim" yazısını yazan üç devrimciden bir olduğu da söylenegelmştir (diğerleri Hüseyin İnan ve Alparslan Özdoğan.)

1968 öğrenci hareketi liderlerinden ve Devrimci Öğrenci Birliği'nin ve Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun kurucularındandır Taylan yoldaş.

1969 yılının ocak ayında ODTÜ'de Vietnam kasabı olarak bilinen ve Ankara'ya ABD büyükelçisi olarak atanan Robert William Komer'in makam arabasını yakılmasından sonra, bu olaya karşılanlardan, önder olanlar tek tek yakalanıp öldürülmüştür. Bu önder kadronun ilk katledileni Taylan Özgür'dür.

ODTÜ'de öğrenci olan Mustafa Taylan Özgür, İstanbul Üniversitesi'nde katıldığı Öğrenci Birliği Kongresi sırasında polislerin yaptığı baskın sonrası katledilmiştir.

Vurulduktan sonra 2,5 saat Kumkapı Polis Karakolu'nda işkence görmüştür. Nitekim bu durumu ablası Hale Kıyıcı, 'Hatırla Sevgili' dizisinin konuyu çarpıtarak ele aldığı anlatıldığı konuşmasında olayı şöyle anlatmaktadır: "Kardeşim Taylan'ın İstanbul Üniversitesi'nin bahçesinde öldürülmediğini gazete arşivlerine bakarak bile öğrenebilirsiniz. Yaralı vaziyette Kumkapı Toplum Polisi karargahında 2,5 saat dövülerek tutulduğunu, ODTÜ'den İstanbul'a nasıl geldiğini, yanında olup da katili en yakından görüp davada tanıklık yapmayan Saif Kozacıoğlu'nun adını geçirememek..."

Taylan Özgür'ün katledilişine tanık olanlar olayı şöyle anlatmaktadır; "Annem babamla birlikte Beyazıt tarafından Kapalıçarşı'ya gidecektik. O gün meydan çok kalabalıktı. Çünkü birkaç gün önce Milli Türk Talebe Birliği'nde yaptığı bomba elinde patlayan Mustafa Bilgi adlı öğrencinin cenazesi vardı. Bu nedenle Beyazıt Meydanı çarşafı, türbanlı kadınlar ve sakallı çüppeli erkeklerle doluydu. Biz o zamanlar Marmara sineması olan binanın girişinde durup uzaktan kalabalığa bakiyorduk. Tam o sırada önümüzde, otobüs durağında siyah renkli bir otomobil durdu. İçinden iki üç kişi fırladı. 1,5 metre kadar önümüzde yürüyen iki kişinin üzerine çullandılar. Bunlardan biri zorla otomobile bindirildi. Ama bu kişi otomobilin diğer kapısından çıktı. Arkasından biri ceketinin yakasını tuttu. Ceket ve gömlek sıyrılarak gencin üzerinden çıkarıldı. Gencin üzerinde sadece kırmızı bir atlet kaldı. Koşmaya başlayan genç, yolu ayıran demir bariyerin üzerinden tam atlayacakken, yine iki metre önümüzde duran, gri takım elbiseli biri, elinde rulo olarak tuttuğu gazeteyi bir kenara bıraktı, içinden çıkarttığı silahı kaçan kişiye yöneltti. Nişan aldı.. Mantar tabancası patlar gibi bir ses çıktı. Kaçan genç yere yığıldı, birileri koşup onu aldılar ve bir cipe bindirip götürdüler. Akşam radyo haberlerini dinliyorduk. Spiker 'Bugün Beyazıt meydanında çıkan silahlı çatışmada Taylan Özgür adlı ODTÜ öğrencisini vurularak öldürüldü. Taylan Özgür'ün üzerinden iki tane tabanca çıktı' deyince donup kaldık. Çünkü öldürülen Taylan Özgür'ün üzerinde silah yoktu, çatışma çıkmamıştı. Sadece bir tek el ateş edilmişti."

**Taylan Özgür Kavgamızda Yaşıyor!
Yaşasın Devrimci Öğrenci Birliği!**

İstanbul DÖB

DÖB Öğretmenleri İçin Eylemde

Devlet, darbe girişimi sonrası başlattığı operasyonlarla, kendi içinde yaşadığı çatlağı gidermeye çalışıyor. Bu operasyonlar kısa süre içinde devrimci-ilerici memurlara yöneldi. Eğitim-Sen'li 11.285 öğretmenin açığa alınmasıyla birlikte, öğretmenlerin eylemleri başladı. Ülke genelinde yapılan eylemlerle her gün sokaklarda olan öğretmenlere destek ise, öğrencilerinden ve velilerden geldi.

Okulun açılmasıyla birlikte veliler öğrencilerle beraber okul önlerinde eylemler yaptılar. Bu eylemlerden biri de An-

takya Samandağ'da yapıldı Devrimci Öğrenci Birliği 21 Eylül günü saat 13.30'da Samandağ Eğitim-Sen'in önünde toplanma çağrısı yaparak, hem açığa alınan öğretmenlere, hem de kısa süre önce meclis başkanının Che'ye yapmış olduğu "eşkya" saldırısını nedeni ile Che'ye sahip çıktı.

Eğitim-Sen önünden sloganlarla yürüyen öğrenciler, yürüyüş boyunca Samandağ halkına bu durumun doğuracağı sonuçları anlattı, "İki Üç Daha Fazla Vietnam Ernesto'ya Bin Selam", "Öğretmen Yoksa Ders de Yok", "Samandağ Sokağa Hesap Sormaya" sloganları atıldı. Öğrencilere yol boyunca sık sık alkışlarla destek verildi.

Yürüyüşlerini Abdullah Cömert parkında bitiren öğrenciler burada bir basın açıklaması yaptı. Bu açıklamada "Bizler ilerici öğretmenlerimize ve büyük öğretmen Che'ye yönelik saldırılara karşı hiçbir zaman boyun eğmeyeceğiz. Bu saldırı furyası içinde yapmamız gereken yan yana durmak, mücadeleyi büyütmek ve birbirimize sahip çıkmaktır. Haksızlıklara karşı ses çıkarmak gerek. Eğer ses çıkarmazsak tıpkı şairin dediği gibi sıra bize geldiği zaman sesini çıkaracak kimse kalmamış olacak. Unutmamalıyız ki devrim güçlüdür ve tek kurtuluşumuzdur. Bir arada olmak faşizmi geri püskürtmek kasacası örgütlenmek bizi zaferine götürecektir." dediler.

Basın açıklamasının ardından Ayışığı Sanat Merkezi Müzik Grubu şarkılarıyla eyleme destek verdi.

Her gün saat 15.00'de eylem yapan Eğitim-Sen, alana geldiğinde öğrenciler tarafından sloganlarla karşılandı. Burada Eğitim-Sen'in açıklamalarının ardından eylem sona erdi.

Mücadele Birliği/Antakya

PABLO NERUDA

Asıl adı "Neftali Ricardo Reyes Basoalto", (12 Temmuz 1904, Parral - 23 Eylül 1973, Santiago, Şili). 20. yüzyıl şiirinin en önemli adlarından Şilili şair ve devrimci. 1953'te Lenin Barış Ödülü'nü, 1971'de Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanmıştır.

"Adımı 14 yaşımıdayken, daha Santiago'ya gitmeden değiştirdim babam yüzünden. Mükemmel bir insandı, gelgelelim, genellikle şairlere, özellikle bana karşı idi. Hatta işi kitaplarımı ve not defterlerimi yakmaya kadar götürdü. Onun görüşüne göre, mühendis, doktor, mimar olmalıydım, çünkü diyordu, insanların bu gibi kimselere ihtiyacı var. Oğullarının toplum içinde sıvırlmasını görmek isteyen, orta sınıfın köylülüğünden gelme bütün insanları gibiydi. Yine babamın görüşüne göre, toplumda yükselmeyi başarmanın tek yolu üniversiteydi, serbest mesleklerdi. Babamın gerçeği fark etmesinden en çok korktuğum günlerde -çünkü böyle bir şey felaket olurdu- bir dergiyi karıştırdım ve

orada Jan Neruda imzalı bir hikaye gördüm. Tam o sıralarda bir şiirle bir yarışmaya katılmak durumundaydım. O zaman Neruda soyadını seçtim ve ad olarak da Pablo adını aldım. Bu adın bir kaç ay sonra geçip gideceğini sanıyordum..."

Pablo Neruda, yaşamında da, şiirinde de büyük bir zenginlik ve çeşitliliği ustalıkla harmanlamış benzersiz şairlerdendir. Tutkulu bir aşk yaşamı, dünyanın dört bir yanında başarılı bir diplomatik, İspanya İç Savaşı günlerinden başlayan devrimcilik uğraşı ve insanlığa duyulan derin bir sevgi. 20. yüzyılda İspanyolca yazmış en özgün ve en verimli şairlerden biri olan Neruda, 1971'de Nobel Edebiyat Ödülü'nü aldıktan sonra ülkesi Şili'ye dönmüş, cumhurbaşkanı Salvador Allende'nin 1973' teki askeri darbeye öldürülmesinden birkaç gün sonra göz hapsinde tutulduğu evinde son nefesini vermiştir.

**Halkım ben, parmakla sayılmayan
Sesimde purl purl bir güç var
Karanlıkta boy atmaya
Sessizliği aşmaya yarayan
Ölü, yiğit, gölge ve buz, ne varsa
Tohuma dururlar yeniden
Ve halk, toprağa gömülü
Tohuma durur bir yerde
Buğday nasıl filizini sürer de
Çıkarsa toprağın üstüne
Güzelim kırmızı elleriyle
Sessizliği burğu gibi deler de
Biz halkız, yeniden doğarız
ölümlerde.**

"Göreve Dönene Kadar Mücadele Edeceğiz"

Lice'de, görevden alınan eğitim emekçilerinin 20 Eylül günü yapmak istedikleri basın açıklamasına polis saldırdı.

Eğitim emekçileri ve öğrenciler, "Öğretmenime Dokunma", "Barış Savundum Savunuyorum", "Çocuklar Ölmesin Dedik" dövizleri taşıyarak "Okullar Bizimdir Bizim Kalacak", "Direne Direne Kazanacağız" sloganlarıyla eğitim emekçilerinin görevlerinden alınmasını protesto etti. Çok sayıda öğrenci ve velinin de katıldığı eyleme basın açıklaması okunacağı sırada polis saldırdı.

Öğretmenleri gözaltına almak isteyen polise halk engel olarak, öğretmenlerini vermedi. Polisin bu saldırısına öğretmenler, öğrenciler ve esnaf "Direne Direne Kazanacağız", "Okullar Bizim Öğrenciler Bizim", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla tepki göstererek Eğitim Sen Şubesi'ne doğru yürüdü.

Eğitim Sen Şubesi önünde öğrenciler ve halk saldırı ve gözaltılara tepki için oturma eylemi yaptı. Burada açıklamada konuşan Eğitim Sen Şube Eşbaşkanı Fesih Ersönmez, eğitim emekçilerinin açığa alınmasının hukuki delilden çok siyasi fişleme yöntemiyle yapıldığını belirterek, "Torba yasası yetmiyormuş gibi KHK'lar çıkarılarak yandaşlarımızı yönetebilirsiniz ancak, bizleri bu anti-demokratik yöntemlerle yönetmenize izin vermeyeceğiz. Bizleri yandaş sendikalar gibi hizaya getirmeye çalışanlar büyük bir yanılğı içindedir" dedi.

Atılan sloganlarla eğitim emekçileri görevlerine dönmüncye kadar mücadele edileceği haykırılarak eylem sonlandırıldı.

"Asla Karanlığa Teslim Olmayacağız"

KESK'e bağlı Eğitim-Sen üyeleri, yeni eğitim öğretim yılı başlarken öğretmenlerin görevden alınmasını, 23 Eylül günü Kadıköy İskele Meydanı'nda bildiri dağıtımını yaparak protesto etti.

Bildiri dağıtımını sırasında ajitasyon konuşmalarıyla eğitim emekçilerinin darbe yanlısı, terör örgütü üyesi gibi asılsız suçlamalarla görevden alındığı anlatıldı. Eğitim Sen üyesi emekçilerinin aydınlık bir gelecek yaratma çabasında olduklarını ve onların bu nedenle görevden alındığını aktaran Eğitim-Sen üyeleri halka, kendileri ve çocuklarının geleceği için, aydınlık günlerin yaşayabilmesi için öğretmenlerine sahip çıkma çağrısı yaptı.

Eğitim emekçilerinin bildiri dağıtımını sırasında çevrede çok sayıda sivil polis dolaşarak baskı oluşturmaya, provokasyon yaratmaya çalıştı. Eğitim Sen üyeleri bunu oturma eylemi yaparak protesto etti. Emekçi halkları aydınlatmaya devam edeceklerini ifade eden öğretmenler "Asla karanlığa teslim olmayacağız" dedi.

Eğitim-Sen 2 Nolu Şube Başkanı Turgut Yokuş, barışın öğretmenleri olduklarını demokratik, bilimsel, laik ve anadilde eğitim için Eğitim Sen'de mücadele ettiklerini belirterek mücadeleyi büyütme devam edeceklerini söyledi.

Eğitim-Sen üyeleri oturma eylemini, çevredeki polis ablukasını protesto etmek için ısıklarla çalarak, alkışlayarak ve "Direne direne kazanacağız", "Ne baş eğeriz ne baş verimiz" sloganları atarak ve halkı öğretmenlere sahip çıkmaya çağırarak bitirdi.

"Cadı Avına Son Verin"

KESK İstanbul Şubeler Platformu, İstanbul Tabip Odası, TMMOB İl Koordinasyon Kurulu, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde cadı avı başlatılarak, kamu emekçilerinin görevden alınmasını Fatih'teki Büyükşehir Belediye binası önünde eylem yaparak protesto etti.

27 Eylül günü "Büyükşehir Belediyesi'nde Cadı Avına Son. Haksız-Hukuksuz Şekilde Açığa Alınan Arkadaşlarımız Derhal Göreve İade Edilsin" pankartının açıldığı eyleme milletvekilleri de destek verdi. Eylemde "Çalmadık, Çırpmadık, Kandırılmadık", "Açığa Alınanlar Geri Alınsın", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "AKP Elini Emegiğinden Çek" sloganları atıldı.

Kurumlar adına ortak basın açıklamasını İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Dr. Samet Mengüç okudu, "15 Temmuz darbe girişimi ile ülkenin içine sokulduğu kaos ortamında İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nın belediye çalışanından, tiyatrosuna, işçisinden, hekimine memurundan, yöneticisine kadar bünyesinde emeği ve onurluyla çalışanları da cadı avı misali 'FETÖ' torbasına dahil ederek açığa alma girişimlerini kabul etmiyoruz. Tüm emekçiler sorgusuz sualsiz derhal göreve iade edilmeli ve onlardan özür dlenmelidir" dedi.

Batman'da İşçilerden 'Kayyum' Protestosu

DİSK/Genel-İş Genel Yönetim Kurulu, Batman'da belediyelere kayyum atanmasını protesto etmek için, 27 Eylül günü basın açıklaması yaptı.

DİSK Genel Başkanı Kani Beko ve Genel Yönetim Kurulu'nun da katıldığı eylemde, Genel-İş Genel Başkanı Remzi Çalışkan açıklama yaptı.

"Belediyelere kayyum atamak darbe dönemlerinin bir uygulamasıdır ve esasen halkın iradesine bir darbedir" diyen Remzi Çalışkan, taleplerini de:

-OHAL kaldırılmalı, her türlü baskıcı otoriter politikalar son bulmalıdır.

-Belediyelere Kayyum atanma uygulamasına son verilerek atanan kayyumlar yerine halkın seçmiş olduğu belediye başkanları ve belediye meclis üyeleri görevlerine iade edilmelidir.

-KHK'lar ile gerçekleştirilen antidemokratik bütün uygulamalar terk edilerek KHK'lar ile hukuksuz ve haksız bir şekilde işten atılanlar ve görevden uzaklaştırılanların görevleri iade edilmelidir.

-Belediyelerde çalışan işçilere ve Sendikamızın üyelerine yönelik, işten çıkarma başta olmak üzere, baskı, tehdit, mobbing gibi uygulamalara asla yeltenilmemelidir.

Diyerek sıraladı. DİSK Genel Başkanı Beko ise "Darbeye karşıydık diyen iktidar ülkede demokrasi mi geliştirdi? Yurtta ve dünyada savaş politikalarından vazgeçip barışı mı tercih etti? Hayır! Darbeciler ne yapmak istediye aynısını yaptı. Hukuku, evrensel insan haklarını ve hatta parlamenter demokrasiyi askıya aldı. Bombalanan Meclisi güçlendirmek yerine zayıflattı. Ülkeyi Kanun Hükmünde Kararnameler ile yönetmeye başladı" dedi.

İşçi Forumu: "Yapılacak Çok İşimiz Var!"

İşçi Forumu, 4 Eylül'de gerçekleştirilen ikinci forumun sonuç bildirgesini paylaştı. Tasarım Atölye Kadıköy'de "Fabrikalardan Plazalara Özgütleme" başlığı altında gerçekleştirilen ikinci foruma 30'un üzerinde sektörde çalışan işçiler katılmıştı.

İşçiler farklı sektörlerde yaşadıkları ortak ve farklı sorunları, örgütlenme şekillerini, bunlara ilişkin olumlu ve olumsuz deneyimlerini, grev ve direnişlerde bulunmuş işçilerin yaşadıkları deneyimleri paylaşırken, işçi sınıfının örgütlenmesi eleştirisi ve önerilerini paylaştılar. Forumda, işçi sınıfının öz örgütlenme organları olarak komite ve konsey örgütlenmelerinin sağlanması ortak bir düşünce olarak öne çıktı.

İlk forumdan itibaren işçilerin bir araya gelmesi yolundaki bu çağrılar hem farklı şehirlerdeki işçilerden, hem de başka ülkelerdeki işçilerden destek buldu. Forumun haberleri yapılarak mesajlar gönderilerek ve iletişim kurularak destek verildi.

Enternasyonal bir işçi sınıfı dayanışmasının da hedeflendiği İşçi Forumu'nun 4 Eylül 2016 tarihinde "Fabrikalardan Plazalara Özgütleme" sloganıyla yapılan toplantısının ardından paylaşılan Sonuç Bildirgesi ise şöyle:

"Çeşitli sektörlerden işçiler olarak, 29 Nisan 2016 tarihinde gerçekleştirdiğimiz forumun öncesinde, forum organizasyonu toplantılarını düzenlemeye başladık. Kolektif çalışmanın ve bir arada hareket etmenin, yapılacak işleri hızlandırdığını ve kolaylaştırdığını bu toplantılardan bir kez daha öğrendik. İşçilerin pratik silahları olan iş yeri mücadelesini, organizasyon toplantılarında biriktirmeye başladık.

Düzenlediğimiz ilk forumun amacı; 1 Mayıs'ta kendilerini ifade edecek, taleplerini dile getirecek kürsülerde konuşulabilen bir işçilerin, isteklerini anlatabileceği, birbirleriyle deneyimlerini paylaşabileceği bir kürsü kurmaktır. Forum gerçekleştirdiğimizde deneyim birikimiz arttı ve sonrasında da artmaya devam etti. İşçi direnişlerine ortak destek vermeye başladık. Bir arada durarak daha verimli ne gibi işler yapabiliriz diye düşünmeye, gücümüzün el verdiği ölçüde gerçekçi hedefler belirleyerek bu hedeflere ulaşmaya yoğunlaştık.

Ve sonrasında 'İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır.' fikrinden hareketle; işçilerin mücadelelerini yükseltmek, köhnemiş sendikacılık anlayışını parçalamak, tüm dayatmacı ve baskıcı geleneksel davranış biçimlerinin reddeden yeni bir kültür yaratmak için ortak olarak ne yapabiliriz diye tartışmak üzere, tüm sektörlerde çalışan işçilere çağrı yaparak, 4 Eylül 2016'da bir araya geldik. Otuza yakın sektörden işçilerin katılımıyla bir işçi forumu gerçekleştirdik.

Forumun genelinde mevcut sendikal geleneğin yarattığı sorunlardan örnekler vererek bahsedildi. Öz örgütlenme fikrinin önemine vurgu yapıldı. Dar grupçu anlayışla işçi sınıfı hareketinin yol alamayacağına değinildi. Tartışılacak işçi konseyi, meclisi, forumu vs. isimli bir yapının, alacağı forumun içerisinde yer alan işçiler tarafından, işçi demokrasisi işletilerek belirlenmesi gerektiği ifade edildi. Sağlıklı bir yapının kurulmasının tüm sınıfın çıkarına olacağı belirtildi.

İşçi hareketinin önünün açılmasına katkı sunacak yeni bir araç kurgulamak için çalışmalız.

Günlük pratik iş yeri sorunlarımıza akılcı çözümler üretebilir hale gelmeliyiz. Forum ve benzeri araçlardan edindiğimiz birikimleri birleştirerek tartışmamız, vardığımız sonuçları açıklamamız ve yeni eleştirileri değerlendirmemiz gerekiyor.

Daha yapılacak çok işimiz var!"

TARİHİN PUSULASI

Ali Varol Günal

Günümüzde tarihin akışının hızlanması, tarihin yönünü kaybettiği anlamına gelmiyor. Dünya genelinde ortamın önemli ölçüde belirsizlikler taşıyor olması, geleceğin nasıl olacağını bugünden kestiremeyeceğimiz, öngöremeyeceğimiz şekilde de değerlendiremez. Bugün dünya üzerinde yaşanan ekonomik, sosyal, siyasal, çevresel olayların nereye doğru evrilebileceğini öngörmek, sanıldığı kadar zor değildir. Elbette bizler müneccim değiliz ve tarihin nereye doğru evrileceğini ölçmek için ne elimizde bir siyama taşımız, ne de sihirli kürelerimiz var. Sonuçları her zaman şaşmaz bir kesinlikle sunacak enstrümanlarımız da yok. Ancak bugünü anlamamıza yardımcı olacak diyalog ve tarihsel materyalist düşünce yöntemimiz var.

Marx, bir yerde "tarihin kötü tarafından ilerlemesi süreci"nden bahseder. Bundan anlaşılması gereken kapitalist sistemin işçi sınıfı ve emekçiler üzerinde her saat her dakika yoğunlaşan baskı ve sömürsünün devrimci gelişmeleri koşullamasıdır. Yani belli bir süre sermayenin saldırıları ve baskıları yoğunlaşabilir, bütün bir tarih bize sanki bu saldırılardan ibaretmiş gibi görünebilir; ama bu süreç tam da büyük sıçramaların mayalandığı bir süreçtir. Hani "karanlığın en koyu anının şafağın doğmasına en yakın an" olması gibi...

Şimdi Türkiye ve Kürdistan'a baktığımızda dinci faşizmin yoğun baskı ve saldırılarını görüyoruz. Şehirler, ilçeler kuşatılıyor, bombardmana tabi tutuluyor; insanlar herkesin gözleri önünde katlediliyor; gözaltına alınıyor, tutuklanıyor, kovuşturmalara uğruyor, işlerinden el çektiriliyor. 15 Temmuz darbe girişimi gerekçe gösterilerek, ya da yeni bir darbe olabileceği umacı yayılarak dinci faşizm kendini tahkim etmeye, daha doğru bir söylemle dağılan faşist devlet aygıtını toparlamaya çalışıyor. Siyasi iktidarın güçlü olması nedeniyle değil, bizzat güçsüzlüğü nedeniyle böyle davrandığını biliyoruz. Önümüzdeki süreçte de bu saldırıların artacağını öngörebiliriz. İşçi sınıfı ve emekçi halklara karşı iç savaşını on yıllar önce başlatmış olan burjuva sınıfın başka türlü davranacağını düşünmek için ya ahmak bir reformist olmak gerekir ya da saf. Burjuvazinin "varolan durumu uzun süre böyle götürmeyeceği" doğrudur; ama buradan uzlaşma vb için yeni bir zemin doğacağını düşünmek en hafif deyimime ham hayaldir.

Bugün "tarihin kötü tarafından ilerlemesi" bizi korkutmamalı. Çokça bahsedilen "zamanın ruhu"nu iyi anlamak lazım. Bugün dünya bir alt üst oluş, bir devrim süreci içinde; dünyanın hiçbir bölgesinin bunun dışında kalması beklenemez. İşte en son Fransa'da yaşanan eylemler... Bir kez daha görülüyor ki, dünya bir barut fıçısına dönmüş durumda ve fitil de ateşlenmiş halde. Fransa'daki eylemlerde zor araçların sıklıkla başvurulması, işçi sınıfı ve emekçilerin, gençlerin artık sokağa çıkarken karşılarına çıkan güce direnmeyi değil, onları püskürtmeyi dahası onları yenilemeyi göze aldıklarını gösteriyor. Bu artık dünya çapında devrimin savunma pozisyonundan çıkıp saldırı pozisyonuna geçtiğinin bir göstergesidir. Bu eğilim, önümüzdeki süreçte kendisini daha güçlü bir şekilde hissettirecektir. Devrimi isteyenler, onun araçlarını da yaratıyorlar.

Hiç kuşku yok ki, "devrimi istemeyen" ayrı bir şeydir, devrim yapmak, yani tarihsel hareketin içinde olmak ayrı bir şey. "Devrime inanmak" ayrı bir şeydir, onun gerekli ve zorunlu olduğunu anlamak ve bunun için harekete geçmek ayrı bir şey... Tarih, önel niyetlerle ilerlemez; ancak nesnel devrimci duruma uygun bir pratikle ilerler. "Şu halde" diyordu Lenin, "Dünyada hiçbir bölgeyiğin, en derin siyasal ve iktisadi nedenler proletaryayı harekete geçirmedikçe, ne üç hatta ne de bir tek 'halk hareketini' tahrik edemeyeceğini(...) anlamak o kadar güç müdür?" Bugün bu "en derin siyasal ve iktisadi nedenler", tüm dünya üzerinde mevcuttur ve dünya proletaryasının tamamını olmasa da bir bölümünü harekete geçirmiştir. Hareketin hızla yaygınlaştığı da bir gerçek. Burada her şey, proletaryanın bu dolaysız eyleminin örgütlü bir kanala aktırılmasına bağlıdır. Ve komünistlerin bütün çabası da buna dönük olmalıdır.

Tarihin pusulası bize şimdi bir devrim sürecinden geçmekte olduğumuzu gösteriyor. Burjuvazinin sadece Türkiye ve Kürdistan'daki saldırıları değil tüm dünya üzerindeki saldırıları da bu sürecin gelişimini engelleyemeyecektir. Şimdi devrimcilerin, komünistlerin her zamankinden daha fazla umutlu olmaları, yoğun emek harcamaları ve başarılı olacaklarına inanarak işe girişmeleri gerekiyor. "Yanılsamalara kapılmayın" diyordu Lenin, "cesaretinin kırılmasına izin vermeyen, görevlerin en zoruna el atarken tekrar 'sıfırdan başlayabilecek' gücü ve esnekliği koruyabilen komünistler ise sağlam kalacaktır"

Tarihin omuzlarına yüklediği bu sorumluluğu yerine getirirken şunu bilmeliyiz ki bugünden yarına sürecin nasıl ilerleyeceği, büyük oranda bizim ne yapacağımıza ve nasıl yapacağımıza bağlı olacaktır.

Avon İşçilerinin Eylemine OHAL Engeli

Avon Kozmetik Gebze deposunda koşulların iyileştirilmesi amacıyla DGD-Sen'de örgütlenen ve işten atılan işçilerden Eylem Görgü'nün açmış olduğu işe iade davası, 20 Eylül'de Gebze Adliyesi'nde görüldü.

Avon'un taşeron şirketi KLÜH'ün avukatı 'mazeret' bildirimini yapıp davaya katılmadı, mahkeme heyeti, tanıkların çağrılması ve dinlenmesi için duruşmayı 21 Aralık'a erteledi.

DGD-Sen, konu ile ilgili mahkeme için dayanışmaya gelenlerle bir basın açıklaması yapmak istedi.

Fakat duruşma sonrası yapılacak istenen bu basın açıklamasına polis, OHAL'i gerekçe göstererek engel oldu, davanın ertelendiği haberinin verilmesine dahi izin vermedi.

Bunun üzerine DGD-Sen üyeleri ve polisler arasında sert tartışmalar yaşandı. Adliye önünde bir saat önce bir basın açıklamasının yapıldığını söyleyen işçiler, polisin çifte standart uygulamasını protesto ettiler

Avon işçisi Eylem Görgü ve DGD-Sen, işe iade davasının 21 Aralık 2016 tarihine ertelendiğini duyurarak, tüm engellemelere rağmen #1AmaçÇinGüzellik mücadelesini sürdüreceklerini söylediler.

SERMAYENİN HAZAN MEVSİMİ

SETENAY BERDAN

Sonucu belirleyecek nihai kapışmalar eşliğinde giriyoruz sonbahara. Devrim tekeli sermaye egemenliğine nefes alma fırsatı vermiyor, bütün planlarını bozup kısa zamanda çöpe atıyor, onu daha derin iç kavgalara sürükleyerek derlenip toparlanmasına olanak sunmuyor. Sınıflar mücadelesindeki dengeler, devrime, her ileri atılımlarında sermaye içi olağanüstü kargaşa yaratacak ölçüde avantaj sağlıyor. Bu iç savaşta stratejik bir eşiğe geldiğinin işaretidir. Yönetenler safında düşünme yeteneğinin, kararlar alma ve uygulama refleksinin felç olmaya başlaması sürecidir. Bu eşiği görmek ve anlamak isteyenler, Cizre'nin "Trepovlar"ı enkaza gömen eylemden sonra, saray ve kabinenin saatler boyu süren sessizliği üzerine düşünmelidir.

Sarsıntı Cizre'yle sınırlı kalmadı ve Eylül ayı son derece önemli iki gelişmeyle birlikte geldi. İlk Rojava'yı işgale girişen TSK'nın önüne Amerikan özel kuvvetlerinin bir tampon oluşturmasıdır, ikincisi işçileri bakanının kendisinin bile haberi olmadan istif ettiğinin açıklamasıdır.

İlk olaya bakarsak, şöyle bir soru anlamlıdır: Emperyalist bir güç, bölgedeki en sadık işbirlikçisi ile devrimci bir halk ordusu arasına kendi askerlerini sokarak neden çatışmaları önlemeye çalışır? Bunun en başından beri ABD kumpası olduğunu söylemek kolaya kaçmaktır, üstelik olayların seyri tam tersini gösterir. Gerçekte ABD planı bambaşka idi. TSK Fırat'ın batısını işgal ederken, SDG-YPG tıfış tıfış Fırat'ın doğusuna geçecekti. Beklentiydi, ancak SDG-YPG'nin işgale yanıtı çok sert oldu, tanklar vuruldu. TSK, karşısına düz bir arazide tutunamayacak bir gerilla gücü çıkacak sandı. Oysa ağır silahlarla donanmış, düzenli ordu kapasitesine ulaşmış bir halk ordusu çıktı. Böylece ABD'nin planları daha haftasını doldurmadan çöpe gitti. Felaketli sonuç, şimdiden öngörülebilir türdendir. İç savaşta yeterince yıpranmış, parçalanmış ve moralizsiz bir TSK ordusu, Rojava'nın ovalarında, Fransızların Dien Bien Phu'su gibi stratejik bir yenilgiye doğru adım adım ilerlemekteydi. TSK'ı tümüyle güçten düşürmekle kalmayacak, ama darbe sonrası gelişmeler yüzünden ordu içinde ciddi bir isyana sebep olarak stratejik yenilgiyi önlemek adına ABD özel kuvvetleri, Sacu nehri kıyısına tampon kurdu. Üstelik böyle bir çalışma Suriye meselesinde Rusya'yı tek belirleyici güç konumuna yükseltti. Yani ABD hem kendi yenilgisini, hem de TSK'nın perişan oluşunu izlemektense, Ankara'yı büyük hayal kırıklığına uğratan adımı atmamak zorunda kaldı.

Dişardan görünen sükunetin aksine. ABD'nin bu adımı Ankara'ya da ciddi bir sarsıntıya yol açtı. Darbeyle birlikte yönetenler cephesine hakim olan paranoya iklimi, Biden'in ziyareti ve ABD'yle ortak planlanan Rojava işgali sayesinde bir nebze dağılıyordu. Bu yakın işbirliği, yeni bir darbe girişiminden duyulan korkuyu azalttı. Dinci-faşist parti Yenikapı'da sağlanan 'milli mutabakatı' boş verdi. İşler Cumhurbaşkanlığı camiiinde zikir töreni düzenlemeye kadar vardı. Fakat ABD'nin Türk ordusu ile SDG-YPG'ye arasına tampon oluşturması, pembe hayalleri sabun köpüğü gibi patlattı. Paranoaya eskisinden daha güçlü bir dalgayla geri geldi. Öyle ki, 15 Temmuz gecesi, ya korkusundan ya da emniyet teşkilatı üzerinde hiçbir otoritesi kalmadığından (ya da ikisi birden) saatler sonra ortaya çıkagelen Efkân Ala, kendini kapı önünde buluverdi. Ve aynı gece, tarihte benzeri olmayan bir tasfiye operasyonuuyla elli binden fazla asker, polis, savcı, hakim memurluktan atıldı.

Şiddetli, giderek yükselen iç savaşın orta yerinde tekeli-sermayenin en önemli bakanını öksüz bir çocuk gibi cami avlusuna terk etmesi, hiç kuşkusuz, bir panik halinin güçlü bir işaretidir. Saraylı durumu 'performans düşüklüğü' sözleriyle açıkladı. Keskin virajlarla dolu savaşımında egemenler, damperdeki ağır yüklerden kurtulmak için acele ediyor.

İçerde ve hemen sınırların dışında gücünü kanıtlamış devrim karşısında faşist aygıt, işte böyle ejderha ısıklılarıyla tükenirken, devrimci kitlelerin tutumu, nihai çarpışmalar döneminin özgün koşullarına uygun bir seyr izliyor. Brakalım reformizmi, şu ya da bu olayı salt protesto için kitlelerin çağrılarına cevap vermeyişinden yakın-sın dursun. Devrimci yığınlar tüm enerjilerini koordineli ve sonuç alıcı bir ayaklanma için koruyup yoğunlaştırmakla meşgul.

Bir devrim anında öncülerin düşebileceği en tafsisiz hata, devrimci yığınların bilinç birliğine, bağımsız eylem kapasitesine güven duymamaktır. Bu noktada tereddütsüz bir netlikle hareket etmek, Leninistlerin ayırt edici niteliğidir. Devrimci bilinç ve birikimiyle her bir ordu gibi hareket geçme kapasitesiyle, Kürt halkının olaylar karşısındaki tutumu çok şey anlatıyor. Rojava'ya ilişkin hassasiyetlerini pratikte defalarca kanıtlamış devrimci Kürt halkının TSK'nın fiili işgaline karşı şimdi tüm meydanları ateş topuna çevirmesi beklenirdi. Oysa bu halk aynı zamanda, yarıda kalan nihai sonucuna ulaşmayan ayaklanmalarının her seferinde daha büyük bir yıkım getirdiğini en acı tecrübelerinden geçerek öğrendi. Bu zamandan sonra, bir kez daha isyana durduklarında dönecek bir evleri kalmayacağını biliyorlar. Sonuna kadar gidecek bir ayaklanmanın çağrısına bekliyorlar. Benzer bir tutum Türkiye'nin devrimci yığınları içinde geçerlidir. Devrimci yığınların dinci faşist partiyeye besledikleri nefret dolu duygularla en küçük bir yumuşama yok. Öyle ki bu durum oportünizmi devrim lafları etmeye, reformizmi CHP'yi hain ilan etmeye mecbur bırakıyor. Temel misyonu sola kayan kitleleri tekeli sermayenin peşine takmak olan CHP bile devletin beka sorunu olarak gördükleri "milli mutabakat"ı bozmak zorunda kaldı.

Nihai kapışmalar döneminin özveri koşulları içinde devrimci kalabalıkların sonuna kadar gidecek bir kavgaya kendiliğinden atılmaları yabana atılacak bir olasılık değil. Devrimin sınıf öncüleri ya kendiliğinden ve pek çok sorunu kıra dökme halledecek bir ayaklanmanın içinde bir kez daha sürüklenecek, ya da yığınların karşısına zaferi güncenecek alacak bir Geçici Devrim Hükümeti programıyla çıkarak, onların ihtiyaç duyduğu koordinasyon özgüven ve cüretle sergilemeyi başaracaklar. Artık bu konuda oyalanmak mümkün değil.

İSİGM Yeni Mücadele Dönemine Hazırlanıyor

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, 2016-2017 sürecinde yürütülecek mücadele üzerine görüş ve önerilerin paylaşıldığı geniş katılımlı toplantısını 1 Ekim 2016 Cumartesi günü, İstanbul Tabip Odası'nda gerçekleştirdi.

Ankara'dan, Trakya'dan meclis üyelerinin de geldiği toplantıya çok sayıda emek ve meslek örgütünden gönüllü İSİGM üyesi, bugüne kadarki çalışmaları, olumlu yönleri, geliştirilmesi gereken yanları, eksikleriyle değerlendirdi.

İSİGM toplantısında ilk olarak söz alan Murat Çakır meclisin ilk oluşum süreci, hedef ve amaçlarını özetleyerek, düzenli hazırlanan raporlarla iş cinyeti ve meslek hastalıklarının görünür olmasının sağlandığını belirtti; İSİGM çalışmalarını merkezi araçlar oluşturulduğunu, raporlar hazırlandığını ve bunların pek çok alanda kullanıldığına değindi.

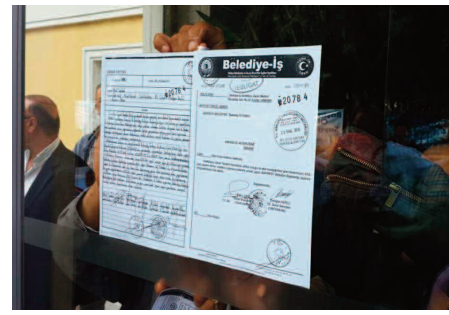
İş Başmüfettişi Şeref Özcan ise iş cinayetleri ve meslek hastalıklarına bireysel değil,

toplumsal, sınıfsal açıdan bakıldığında önlenilebileceğini belirterek, gerekli tedbirlerin alınabilmesi için iyi bir organizasyon ve eğitimin zorunlu olduğunu belirtti, iş cinayetleri, kazaları ve meslek hastalıkları konusundaki cezazırlığa da değindi.

Çeşitli konuşmacılar İSİGM'nin çalışmalarının kadın, çocuk, göçmen işçiler konusuna da yöneldiğini fakat göçmen işçilere ait örgütlenmenin oluşmadığına dikkat çektiler. Kadın meclisinin de canlandırılması, kadınların sesinin daha çok duyurulması gerektiği dile geti-

Bakırköy Belediyesi'nde Grev Kararı Asıldı

CHP'li Bakırköy Belediyesi'nde toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube yönetimi ve üyeleri tarafından belediye binası ve ilgili birim müdürlüklerine grev kararı asıldı.

Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube tarafından yürütülmekte olan Toplu İş Sözleşmesine ilişkin bir süredir devam eden görüşmeler çıkmazda kaldı. Son 2 gündür bir anlaşmaya varılması yönünde çaba harcayan Belediye İş Sendikası, yapılan son görüşmelerin de olumsuzlukla sonuçlanması üzerine 27 Eylül sabahı 09.00'da üyeleriyle merkez bina yemekhanesinde bir araya geldi.

Sendika şube yönetimi ve işyeri temsilcileri, Bakırköy Belediyesi ile devam eden sözleşme görüşmelerine ilişkin bilgi vererek belediye yönetiminin yaklaşımını işçilere aktardı. İşçilerle birlikte bir durum değerlendirmesi yapıldı. Belediye İş Sendikası Şube Başkanı Erol Özdemir'in gündeme ilişkin konuşmasının ardından sendika yöneticileri ve işçiler hep birlikte Belediye binası ile grev kapsamında olan birimlerin kapılarına grev kararını astılar.

MedikalPark Hastanesi İşçileri Ücretleri İçin Eylemde

Özyurtlar İnşaat'a ait MedicalPark Hastane inşaatının elektrik işlerini üstlenen Profel-Akel Grup bünyesinde çalışan İnşaat İşçileri Sendikası üyesi yaklaşık 60 işçi, 2-4 aylık ücretlerinin ödenmediğini söyleyerek eylem yaptı.

Ücretlerinin ödenmesi talebiyle 22 Eylül günü MedicalPark Hastane inşaatı önünde toplanan işçiler "İnşaat İşçisi Köle Değildir", "Özyurt Şaşıma Sabrımızı Taşırma", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları attı.

2-4 aylık ücret alamadıklarını söyleyen işçiler, bayram arifesinde bile akşam saatlerine kadar ödeme yapılacağı söylenerek oyalandıklarını, fakat sadece işçilerin bir kısmına ödeme yapıldığını söyledi.

İşçiler, çalışma koşullarından da şikayetçiler. İşçi Sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin hiçbirinin bulunmadığını söyleyen işçiler, yemeklerin çok kötü ve düzensiz olduğunu, maaşlarının asgari ücret üzerinden gösterildiğini söylüyorlar.

Sendika adına yapılan basın açıklamasında işçiler adına basın metnini okuyan Cem Urun, Özyurt İnşaat'ın yüklenicisi olduğu inşaatın elektrik işlerinin yapımını üstlenen Profel Mühendislik ve Akel Grup'ta çalışan yaklaşık 60 işçinin 2 ile 4 ay arasında ücretlerinin ödenmediğini belirtti.

İşçilerin ücretlerinin ödenmesi için Özyurt İnşaat'a yaptıkları başvurulara "Biz taşeron firmaya ödeme yaptık, onlardan isteyin, olmazsa mahkemeye başvururuz" yanıtı aldıklarını söyleyen Urun, işçilerin her türlü çalışma şartlarından yüklenici firmanın sorumlu olduğuna dikkat çekerek, "ödenmeyen bizim emeğimiz, alıntımız olan ücretlerimizdir" dedi.

İnşaat iş kolundan işçilerin örgütsüzlüğünü fırsat bilerek her türlü hak gaspını yapabileceğini sanan patronların yanıldığı işçilerin İnşaat İş Sendikası'yla birlikte her türlü hak gaspına karşı mücadele edeceklerini söyleyen Urun, ücretleri ödeninceye kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirtti.

İşçilerin MedicalPark Hastane inşaatı önünde beklemeye başladılar.

kendilerinin hem işten atıldığını hem de bir aylık ücretlerinin gasp edildiğini belirterek maaşlarının ödenmesini istedi.

Belediye yönetiminin bazı işçilere "Biz taşeron firmaya ödeme yaptık. Onlar ödemiş. Maaşınızı oradan isteyin" demesi işçileri daha da öfkeliyor. İşçiler belediye binasına girmek istedi. Fakat çevik kuvvet ekipleriyle belediye binası önüne barikat kuruldu.

İşçiler Belediye Başkanı Handan Toprak'ı "Sen sermayenin dostusun yazıklar olsun sana" diyerek protesto etti. "İşçiler Burada Başkan Nerede" sloganı atarak ücretlerinin ödenmemesini protesto etti. İşçiler "Maaşlarımızın ödenmesini istiyoruz, bizi kendi binamıza almıyorlarsa, biz de maaşlarımızı ödemediğinizi dışarı çıkaracağız" diyerek belediye binası önünde slogan atarak beklediler.

İşçiler belediye önünde eylemi sürdürürken "Haksızlık Karşısında Eğilme! Eğilirsən Hem Hakkını Hem De Şerefini Kaybedersin!", "İşçi Ve Emekçiler Siyasi Malzeme Olmayacak!", "Taşeron İşçisi Köle Değildir!",

rildi. Konuşmalarda bundan sonra yapılmasının gerekliliğini düşündükleri konular özette şunlar oldu: Çalışan temsilcisi eğitimleri zorunluluğu, Tevekkül anlayışını yıkmak, Denetleyici-yönetici meslektaşları bilinçlendirmek, İşçilerin maddi tazminatın ibaret bakışımı değiştirmek, Sendikalarla daha koordineli çalışmak.

Konuşmacılar, işçilerin iş yerlerinde gerekli İSİGM önlemlerinin alınıp alınmadığı konusunda farkındalığın yaratılması amacıyla www.sagligimkorunuyorumu.com adlı bir site açıldığını ve bu tür çabuk bilgilendirme olanaklarının artırılması gerektiğini söylediler. Meslek hastalıkları söz konusu olduğunda da, işçilerin çizilebilmesi için hastalıklarını çoğu zaman gizlediklerini belirtildi.

Meclisin birçok farklı alanlardan toplantıya katılan gönüllü emekçiler, daha verimli, daha etkin bir çalışma sürecine başlamaya hazırlar.

"Bilgin Ve Doğan İşe İade Edilsin"

Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde sağlık emekçileri ve tıp fakültesi öğrencileri Cemal Bilgin ile Ali Doğan'ın işe iadesi talebiyle 28 Eylül günü bir basın açıklaması yaptı.

Eylemde sendikal mücadelesi dolayısıyla sürgün edilen Taşışder kurucu başkanı Güneş Cengiz de mücadele arkadaşlarını yalnız bırakmadı.

Cemal Bilgin ve Ali Doğan'a destek için çok sayıda sendika temsilcisi, tıp fakültesi öğretim üyesi ve öğrencileri de Çapa Tıp Fakültesi önündeydi. SES Başkanı Aydın Erol bir konuşma yaparak Cemal Bilgin ve Ali Doğan'ın derhal işe iadesini istedi. Güneş Cengiz ise yaptığı konuşmasında İstanbul Üniversitesi'nde ve hastanede yıllardır yaşanan sorunlara, yolsuzluklara, hak gasplarına, iş cinayetlerine, keyfi uygulamalara dikkat çekti.

Eylemde Cemal Bilgin ile Ali Doğan'ın derhal işlerine iade edilmesi istendi. Bilgin ve Doğan bugün itibarıyla hastane önünde direnişe başlayarak mücadeleyi sürdüreceklerini duyurdular.

Eylemin 4. gününde işçiler yine MedicalPark önünde eylemi sürdürürken İnşaat İş Sendikası yaptığı açıklamayla ödemelerin yapılmaya başlandığını duyurdu. Sendika açıklamasında;

"Ana yüklenici firma konumundaki Özyurtlar İnşaat sabah saatlerinde 'taşeron firmaya ödeme yapılmazsa biz yapacağız' demmişti. Bu söze rağmen direnişimiz devam etmişti. Akşam saatlerinde belirtildiği gibi ödemelerin yapılmasına başlandı. Arkadaşlarımızın alacakları hesaplarına yatırılmaya başlandı.

Saat 20.00 sularında sadece 10 arkadaşımızın FTP hesaplarında sorun olması nedeniyle alacakları hesapta görülmüyordu. Arkadaşlarımız ödenecek tutar hesaplarında görülünceye kadar bekleyişleri devam edecektir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi arkadaşlarımızın alacaklarında son anda herhangi bir sorun yaşansa olacaklardan biz sorumlu olmayacağız" denildi.

İşçilerin büyük çoğunluğu alacaklarının hesaplarına yatırıldığını diğerleri de yatınca eylemi sonlandıracaklarını söylediler.

"Sendika Haktır Engellenemez!" yazılı dövizleri de belediyenin karşısına yerleştirdiler.

İşçiler sloganlarla eylemini sürdürürken, sendikalar masası ekibinden polisler ve Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkan Yardımcısı Ercan Gürnlü bir görüşme yapmak üzere belediye binasına girdi.

Öğle saatlerinde görüşmeden çıkan Ercan Gürnlü, işçilere durum hakkında bilgi verdi. Meclis üyelerinin de belediyeye geldiğini ve görüşmede kendilerine "Fen işlerinden atılan işçilerin ücretleri toplam 200 bin, temizlik işçilerinininki ise 700 bin TL ediyor. Bunlardan az olan rakam Pazartesi, diğerini de Cuma günü ödeyebileceğiz" denildiğini aktardı.

Belediyenin tekrar süre istemesi işçileri daha da öfkeliyor. Daha fazla beklemek istemediklerini, maaşlarının bugün yatırılmasını aksi halde belediyenin önünden ayrılmayacaklarını, bundan sonra yaşanacak her şeyden belediyenin sorumlu olduğunu söyleyerek sloganlarla bekleyişlerini geç saatlere kadar sürdürdüler.

Avcılar Belediye İşçileri İsyanda

Avcılar Belediyesi'nde Tomurcuk A.Ş.de belediyenin temizlik ve fen işleri hizmetlerinde çalışan yüzlerce işçi sendikali oldukları ve maaşları sürekli geç ödendiği için iş bırakma eylemi yapmaları üzerine işten atılmıştı.

İşten atılan işçilerin bir aylık ücretleri de ödenmemişti. İşçiler 23 Eylül sabahı belediyenin maaşlarını ödemesi talebiyle belediye binasına girmeye çalıştı; çalışmaya devam eden işçilerin ücretlerinin ödenmediğini fakat

“DEVİRİM YÜRÜYÜŞÜNÜ ZAFERLE TAÇLANDIRMAK EN SOMUT VE ERTELENEMEZ GÖREVDİR”

1 Eylül dolayısıyla Edirne Zindanında bulunan Leninist tutsakların düzenledikleri etkinlik için hazırladıkları konuşma metnini, güncelliğinden dolayı yayınlıyoruz.

1 Eylül 1990'da kurulan partimiz, Kuruluş Konferansında TKEP/Leninist adını aldı. Bu önemliydi. Çünkü Sovyetler Birliği dağılmış, sosyalizm geçici de olsa insiyatifi elinden kaçırmıştı. Emperyalizmin ideologları dünya çapında bir saldırı başlattılar. "Tarihin sonu" ilan edildi. Onlara göre komünizm yenilmiş marksizm-leninizm iflas etmişti. Bu saldırı pek çok kesimi etkiledi. Proletarya diktatörlüğü anlayışından vazgeçip leninizmin tartışmaya açıldığı, "aşılmaya" başladığı bu dönemde Leninist adını alması önemliydi; dönemi karşılayan şiarımız "Sosyalizm Kazanacak" oldu.

Leninist Parti'nin kurulduğu yıllar, Türkiye ve Kürdistan'da devrimci durumun bütün belirtileriyle yeniden ortaya çıktığı, sınıflar mücadelesinin o güne kadar en sert olduğu bir döneme denildi. İç savaş sertleşmiş, Kürdistan'da serhildanların başladığı, Türkiye cephesinde Zonguldak madencilerinin burjuva toplumu temellerinden sarsan Ankara yürüyüşü yaşanmıştı. Devrim korkusunu ilkelere dek hisseden burjuvazi, bütün topluma burjuva iç savaşı dayattı. İşkence ve katliamların en yoğun olduğu, sokaklarda ev baskınlarının, Kürdistan kırlarında açık infazların, köy yakmaların yaygınlaştığı, gözaltında kayıpların adeta sıradanlaştığı, acımasız ve vahşi bir savaşı bu. İç savaşın en sert geçtiği bu dönemde kurumsallaşan Leninist Parti, THKO ile tarihsel bağını yeniden kurarak LGB"yle burjuva iç savaşa cevap verdi.

Yirminci yüzyılın sonlarında dünya tarihinde insanlık yeni evreye girdi. Bu evrede kapitalizmin iç çelişkileri tamamen olgunlaştığı için sızramalı çöküş süreci başlamış, sermaye bütün dünyada üretici güçlerin kontrolünü elinden kaçırmıştır. Bu süreç aynı zamanda emperyalist kapitalist sistemin aşılmasının, daha ileri bir toplum olan komünist topluma geçişin bütün koşullarının yeterince olgunlaşmasını da yaratmıştır.

Emperyalist kapitalist sistemin "tarihin sonu", "tek kutuplu dünya", "Amerikan Yüzyılı" masalları çabuk bitti. Emperyalizmin yapısal krizi,

dünya bunalımı boyutlarına vardı. Sektörle 1998'de başlayan ayaklanmalar zinciri, emperyalizmi kendi merkezlerinde vurdu. Emperyalistlerin zirve toplantıları düzenledikleri her yerde "Kapitalizm öldürür kapitalizmi öldürün", "başka bir dünya mümkün" sloganlarıyla onları takip etti.

Amerikan tekellerinin planladıkları 11 Eylül'deki DTM (İkiz Kuleler) saldırısı ile Üçüncü Dünya Savaşı'nın işaret fişegi atıldı. Ama bu defa savaş, çöküş sürecine giren emperyalist kapitalist dünyanın efendileri olan sömürücü sınıf burjuvazi ile ezilen sömürülen en alttakiler arasındaydı. Daha önce dünya savaşlarının yarattığı dünya ölçeğindeki devrimci durumu, bu defa emperyalizmin dünya bunalımı yaratmıştı.

Proletarya ve halkların ayaklanmaları önce zirve toplantılarının protestolarıyla başladı. Arap Baharı ile Ortadoğu'yu sardı. Tunus, Mısır gibi ülkelerde eski rejimler devrildi de, devrim yeni toplumu kurmaya yönelmediği için, burjuvazinin başka kesimi durumdan yararlanarak devrimin zaferini çaldı.

Rojava, Kürdistan'da Kürt halkı uluslararası konjonktürün yarattığı ortamı değerlendirerek insiyatifi ele alıp, bölgedeki en ileriye giden devrimi yarattı. Bizde ise zaten yıllar önce doğmuş olan devrimci durum ve uzun iç savaş dünya bunalımının da etkisiyle, proletarya ve halkların mücadelesinin bir üst düzleme sızraması sonucuna vardı. 2013'de bu topraklarda ilk defa bütün kentleri kapsayan bir genel ayaklanma yaşandı. Ardarda giden ayaklanma dalgaları burjuva toplumu temellerinden sarstı. Her dalga adeta bir öncekini eleştiriyor, eksik bıraktığı yanı gösteriyordu. Gezi'yi 17-25 Aralık izledi. Bu defa ayaklanmanın hedefi daha açıktı. Her yerde harekete geçen kitleler, halk iktidara sloganıyla sokaklara döküldü. Burada eksik olanı Kürdistan'da patlayan 6-8 Ekim silahlı serhildanı gösterdi. Adeta "amacı isteyen aracı da istemeli" diyordu. Rojava Devrimi'nin gelişimi aylarca süren Kobani'nin kahramanlıklarla dolu direnme savaşı, kuzeydeki Kürt halkını da ateş-

ledi. Türk egemenliğinin ve Türkiye faşizminin düşmanlık dolu tutumu karşısında ayağa kalkan halk, 6-8 Ekim serhildanını yarattı.

7 Haziran 2015 seçim sonuçlarını kabul etmeyen teknelci sermaye ve iş bağındaki hükümeti, parlamentoyu devre dışı bıraktı; asıl gücün sermaye olduğunu, parlamentonun hiçbir şey olduğunu gösterdi. Parlametoyu bypass ederek, atağa kalkan birlikli devrimci ezmek amacıyla, faşist devlet bütün gücünü ve olanaklarını seferber etti.

Kürdistan'da özerklik ilanlarını öz savunma, ardından da kent savaşları izlese de, Türkiye cephesinden zayıf bir destek bulan kent savaşları aylarca sürse de, istenen sonucu almadı. Kentlerdeki savaşçıları kırsal alana, gerilla bölgelerine çekildi.

Bu süreçte sermaye ve faşist devlet kafilelerinde en vahşi yöntemlerle, aksine halklarımızın devrimi zafere kadar taşıyabilecek güç ve olgunluğa eriştiği açığa çıktı.

Son üç yılda yaşanan olaylar, bu topraklarda tarihin alabildiğine hızlanan bir akış içinde olduğunu gösteriyor. Hızlı tarihin yoğun olayları bu topraklarda mücadele veren bütün devrimci örgüt ve partilerin tezlerini pratiğin sınavından geçirdi. Bugüne kadar Leninist Parti'nin tezleri ve devrimci görüşleri bu olaylar tarafından tekrar tekrar doğrulanmıştır. 1992'den itibaren uzun yıllar yalnız başına sürdürdüğü 1 Mayıs Taksim Alanı politikası, 70'li yılların ikinci yarısından beri savunduğu Birleşik Devrim ve Halkların Mücadele Birliği anlayışı, komite ve konseylere dair tezlerin 2013 Haziran Halk Ayaklanması forumları biçiminde doğrudan demokrasi örgütleri olarak vücut bulması bunlara birkaç örnektir.

Rojava devrimine daha en başından ilkeli ve tutarlı yaklaşımı, proletarya enternasyonalizmi temelinde aktif olarak desteği, Leninist Partinin bu konudaki yaklaşımının açık ifadesi oldu. Aynı şekilde 2013 Haziran Halk Ayaklanmasından bir ay önce, yayınında yer alan, Genel Ayaklanmanın Gelişime Dair Öngörüsü, olayları ve gelişmeleri

ele alışındaki kriterlerin sağlamlığını ortaya koydu. Türkiye teknelci kapitalizmi ve faşist devletin çöküşü, devrimin yükseliş sürecine girdiğini saptayan Leninist Parti: 90'lı yılların sonu 2000'li yılların başından itibaren dönemi "Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Bütün İktidar Emeğin Olacak" şiarlarında somutladığı taktik politikaları karşıladı. Birleşik Devrimimizin bugün geldiği aşamada bu politikaları ve devrimci hedeflerinin hayata geçirilmesinin bütün koşulları olgunlaştı. Biriken toplumsal patlayıcılar burjuva topluma havaya uçurmaya hazır. Tam da bu dönemde 15 Temmuz'da bir darbe girişimi oldu. Küçük-burjuva hareketin önemli bir kesimi CHP üzerinde burjuvazinin bir kesimine destek verirken, sadece Leninist Parti kitleleri burjuvazinin bütün kesimlerinden ayrı bir taraf olarak durup davranmaya devrim ve iktidar mücadelesini yükseltmeye çağırdı.

Burada şunu da belirtmek gerekiyor; Kürdistan açısından durum net olsa da Türkiye'de henüz ilan edilmiş öncülükten kabul edilmiş öncülüğe büyüme gerçekleşmemiştir, ancak Türkiye'de de devrim öznesinin hazır olduğu somut bir gerçektir. Bu, Haziran Halk Ayaklanmasında açıkça görüldü. 50 yıldan bu yana bu topraklarda iç savaş ya da iç savaşa yakın sertlikte geçen bir sınıflar mücadelesi var. Yüzbinler hatta milyonlar ifade edilecek sayıda insan yaşamının bir döneminde devrimci mücadele saflarında yer aldı. Bu insanlar çeşitli nedenlerle bu mücadelenin dışına düşse de, ne devrime inançlarını ne de sosyalizme dair umutlarını yitirmedi. Mücadele ile bağı zayıf da olsa devam etti. Sayıları milyonları bulan bu kitlelerin devrimde dair somut bir ışık bir umut gördüğünde nasıl büyük bir coşkuyla kanat açtığını, bu umuda koştuğunu gördük.

Şimdi henüz kurulmuş olan ve yeni hayata geçmeye başlayan Halkların Birleşik Devrim Hareketi, bu umutların sonuçlanacağı bir çekim merkezi olmayı başarabilir. Bunun için devrime, devrimin zaferine kilitletiğini somut olarak göstermeyi başarmalıdır. Bunun

için Halkların Birleşik Devrim Hareketi pratik olarak mücadeleyi yükseltmeli, zora dayalı devrim anlayışı temelinde istikrarlı ve kararlı olarak yürüyüşünü sürdürmelidir. Bu yürüyüşün hedefini Türkiye teknelci kapitalizmine ve faşizme son verip burjuva toplumu havaya uçurarak, yerine devrimci demokratik halk iktidarının kurulmasını olduğunu göstermelidir. Bunun için şimdiden somut hedeflerini açıklamalıdır. Bu hedefler;

1-Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı yani Kürt ulusunun ayrılma hakkının teslim edilmesi, diğer ulusal toplulukların bütün ulusal demokratik haklarının derhal tanınması ve güvence altına alınması

2-Bütün politik tutsakların derhal özgürleştirilmesi

3-Teknelci birlikler ve bankalara el konulması, buna dayanarak halklarımızın yaşamının iyileştirilmesi için adımlar atılması olabilir.

Aynı şekilde teknelci sermayenin egemenliğine son verip, faşist devleti yıkarak onun yerine kurulacak halk iktidarının ilk adımı olan geçici devrim hükümeti anlayışının somutlanması gerekir.

Leninist Parti bu somut hedefleri ve birleşik devrimizin acil görevlerini her fırsatta tekrar tekrar açıklamayı, bu yönde mücadelesini yükseltmeyi ve bu amaca yönelik her gelişmeyi bütün gücü ve olanaklarıyla desteklemeyi sürdürecektir.

Bu topraklarda yaklaşık 100 yıldan beri var olan sosyalizm mücadelesinde, karşı-devrimin en zayıf, birleşik devrimin en güçlü olduğu bir dönemdedir. Proletarya ve halklarımızın devrim yürüyüşünü zaferle taçlandırmak, öntümüzdeki dönemin en somut ve ertelenemez görevidir. Proletaryanın devrimci sınıf partisi Leninist Parti 27. mücadele yılını bu bilinçle marksizmleninizm ve zafere dair inanç ve bağlılıkla karşılıyor.

Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Herşey Emeğin Olacak Yaşasın Halkların Mücadele Birliği Biji Yekitiya Tekoşına Gelan An Şores An An Mırım Ya Devrim Ya Ölüm!

OHAL Festivalimizi Engellemez

Devletin, işçi ve emekçilere yönelik OHAL gerekçeli saldırıları sınırlanmıyor. Her türlü eylem ve etkinlik valilik yasakları ve polis saldırısıyla karşılanıyor. Sangazi'de her yıl stantlar kurulup çeşitli etkinliklerle gerçekleştirilen Sangazi Halk Festivali, bu yıl Valilik tarafından OHAL gerekçesiyle yasaklandı.

Sangazi'de aralarında Mücadele Birliği'nin de olduğu, devrimci demokrat kurumların bir araya gelerek organize ettiği festivalde Sangazi Festival Alanı'nda 11. defa stantlar kurulacak ve semt genelinde panel, söyleşi, forum, sevgiler, tiyatro ve müzik etkinlikleri, gerçekleştirilecekti. 2 Ekim akşamı Emeğe Ezgi konserinin de yer alacağı Festival, yasaklandı.

Festival Alanı'nın kullanılmaması için iş makineleri ve araçlar park edildi, festivali organize edenler, polis tarafından, ne tür etkinlik olursa olsun "müdahale etmekle" tehdit edildi.

Sangazi Halk Festivali'ni organize eden devrimci kurumlar, işçi ve emekçilere yönelik saldırıların OHAL gerekçesiyle katlanarak sürdürülmesine ve festival dahi yatırılmamasına tepki gösterdi.

Sangazi halkı Demokrasi Caddesi Çağrı Market önünde buluşarak ajitasyon konuşmalarıyla devletin faşist uygulamalarını festivalleri yasaklamaya kadar vardırı-

ğım belirterek, faşizme, OHAL gerekçeli yasaklara karşı sokağa çıkma çağrısı yaptı.

Konuşmalar üzerine toplanmaya başlayan kitleye polis akreplerden gaz ve plastik mermiler atarak saldırdı. Kitle ara sokaklara geçerek burada bariyerler oluşturup sloganlarla ve taşlarla karşılık verdi. Bir süre sonra Demokrasi Caddesi başında bir araya gelen kitle ajitasyon konuşmalarıyla devletin işçi emekçilere saldırılarına karşı Sangazi halkının sessiz kalmayacağını, OHAL gerekçesiyle yasaklanmasını ve polis saldırısıyla karşılanan festival etkinliklerini yapmaktan vazgeçmeyeceklerini belirtti.

Sangazililer, etkinliklerin ertesi gün devam edeceğini duyururken, polisin akreplerden gaz fişekleri ve plastik mermi atmaya başlaması üzerine kitlenin bir kısmı akrebin önüne geçerek yumruk ve tekme atmaya başladı. Kitlenin dağılmasını beklerken karşı saldırıyla karşılaşılan polis bir süre hareketsiz kaldı. Ardından farklı notlardan gaz bombaları ve plastik mermilerle saldırının devam etmesi üzerine Demokrasi Caddesi ve Festival Alanı'nı çevresinde bir süre çatışmalar devam etti. Polis mahalleyi gaza boğdu.

Kitlenin bir kısmı yine Demokrasi Caddesi girişine dönerek bir süre halay çekti ve festival etkinliklerini yapmaktan vazgeçmeyeceklerini belirtti.

2. Gününde Festivale Vane Yasak

11. Geleneksel Sangazi Halk Festivali yasaklanmasına rağmen, 2. gününde de etkinlikler devam etti.

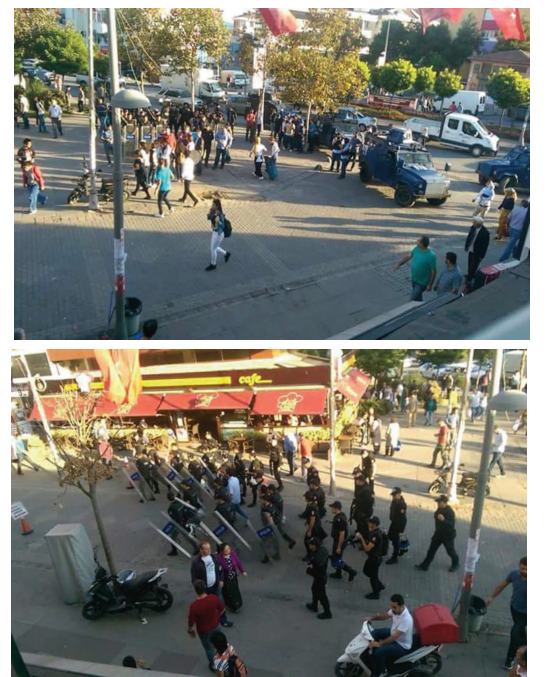
2 Ekim sabahı erken saatlerde akrepler Sangazi Festival alanını tutarak etkinlikleri engellemeye çalıştı. Aynı zamanda korku saçmak için ara sokaklarda da dolaştılar. Akşam 17.00'da Demokrasi Caddesi'nde başlayacak olan Kadın Forumunu engellemek için, Demokrasi Caddesi'nin başını akrepler tuttu. Kadınların yapacağı forumda resim sergisini kurmak isteyen kadınlara polisler engel oldu.

Festival tertip komitesinde yer alanlar Demokrasi Caddesindeki polislerle konuşmaya gittiler. O sıra da görüşmenin fotoğrafını çeken muhabirimizin etrafını sivil polisler sararak çekilen fotoğrafları aldı. Daha sonra GBT kontrolü yaparak muhabirimizi uzaklaştırdılar. Polis tertip komitesine, Festivalin yasaklandığını, bu yüzden herhangi bir etkinlik yapılmasına izin veremeyeceklerini söylediler. Tertip komitesi ise

"bu festival 11 senedir Sangazi'de yapılıyor. Halk ve esnaflar bu festivali bizlerden bekliyorlar. Bizler burada tiyatro oyunumuz oynayıp basın açıklamamızı yapacağız. Sizler darbeyi yapanları değil devrimcileri, demokratları gözetim altına alıp tutukluyorsunuz. Bizler bu etkinliği yapacağız, sizler izin vermeseniz de bu etkinlik Sangazi'de olacak" cevabı vererek halkı Yüzyüzer Sanat Merkezi'ne çağırdılar. Sanat merkezine geçerken kitlenin arkasında çevik kuvvet yürüdü. O esnada bunu görüntülemek isteyen Kaldıraç okurları Mahir Kap ve Halil Aksu gözaltına alındı.

Gözaltına alınanlar için bir avukat emniyet müdürlüğüne gitti, fakat Emniyet Müdürlüğü "şu anda avukatlık bir durum yok" diyerek avukatı gönderdiler. Gözaltılar ilerleyen saatlerde serbest bırakıldı.

Sanat merkezine geçen kitleyi taciz etmek için sürekli olarak sokakta akrepler dolaştı. Bu baskılara rağmen kitle geri çekilmedi. Devrim Tiyatro Atölyesi, sokakta oynamak üzere hazırladığı kadın oyununu da burada oynadı.

BİR THKO'LU İLE SÖYLEŞTİK

Hüseyin amca ile bir köy evinde tanıştık. Hastalığına rağmen bizimle sohbet etti, yaşadığı tarihsel günleri anlattı. Ve kesinlikle coşkuyla. O; eski bir THKO savaşçısı... Hala sosyalizmin yoldaşı, hala kavga ve hala genç... Görüşmeye giderken, röportaj yapmak niyetindeydik. Ancak durumdan kaynaklı bunu yapamadık. Yaptığımız sohbetin bazı bölümlerini, tarihe bir başka tanıklık olsun diye paylaşıyoruz.

-Mücadelenin başlangıcına dair çokça tahrif var. Siz yaşadınız, biliyorsunuz. Derler ki: İşte Denizler çok naiftir, kimselere kıymadılar falan...yani zora dayalı mücadele yürüttükleri yanı sıra saklıyorlar. Başlattığımız mücadele gerçekte bu şekilde miydi? Yoksa, silahla/zor yoluyla devrime gidecek bir çıkış mıydı?

Kesinlikle silahlı bir devrim. Bu ülkede ancak zor kullanarak devrim yapılabilir diyorduk. Tabii biz bu hareketi başlatcağımız. Bizden sonra da devam edilecektir. Sinan dedi: bu kadar adam ve silahla devrimi yapamayacağız ama biz bir yol açacağız. Sonra Kürdistan'da da devam edilecektir. Biz bunu söylüyorduk. Batıda da devam edilecektir. Ama şuydu; Türkiye (onun deyimi) halkları derdi... O Amerikalıların kaçırılması. Yani özünde beraberler. Mücadele ortak. Zaten Hüseyin İnan diyordu: biz buradan giriyoruz, onlar oradan geliyor, şurada birleşeceğiz biz. Ama şunu da diyor: daha çok mücadele etmeliyiz, bizim öncülüğümüzde olsun, biz daha doğruyuz..diyordu. Bu her şeyde olur... partide.

-Daha çok öğrenciler mi vardı?

Öğrenciler de vardı, köylüler de. Belki de daha çok köylü vardı aramızda. Ankara'dan gelen öğrenciler dağ koşullarında çok zorluk yaşadılar. Geri dönenler de oldu tabii.

-Bugün THKO'dan geldiğini söyleyen bir çok hareket var. O ilk çıkış; 'maceracı bir çıkış' olarak değerlendirilen var. Buna ne diyorsunuz?

Onlar ne yapmışlar. Halkın yolu, Kurtuluşu falan. İşte onlar yanlış yaptılar. Siz ne yaptınız ki. Öyle bir şey yoktu. Bir de Mustafa Yalçınher günlük yayınlanmış. Bilmem öyle de böyle de, o dağ şartlarında mı günlük tutmuş? THKO, belki çok yanlışlar, temel güç köylüdür derdi. Ama proletarya öncülüğünde. Sosyalist öncülük yani. Ama o zaman için bu Türkiye'nin köylüsü değildi. Kürdistan'ın köylüsü temel güç olabilirdi belki. Ama buna çok değinilmedi o vakit.

-Öteki çıkışları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu ve Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi, ikisi de aynıdır. Biri şehirlerde başlatıp dağa çıkacağız- partiyi kuracağız, öteki dağlarda başlatıp şehre gideceğiz-partiyi kuracağız mesele bu. Ama onlar da dürüstlerdi. Ki son zamanlarda gördük. İşte bizim arkadaşların da içinde olduğu; Ömer Ayna'nın Mahir Çayan'ın Cihan Alptekin'in Denizler'i kurtarmak için yaptığı eylemler. İşte Tokat'ta, Niksar'da, Kızıldere'de... O Amerikalıların kaçırılması. Yani özünde beraberler. Mücadele ortak. Zaten Hüseyin İnan diyordu: biz buradan giriyoruz, onlar oradan geliyor, şurada birleşeceğiz biz. Ama şunu da diyor: daha çok mücadele etmeliyiz, bizim öncülüğümüzde olsun, biz daha doğruyuz..diyordu. Bu her şeyde olur... partide.

-Neden ilk çıkışınız Nurhaklar'a oldu?

Gerillayı nereden başlatalım. Hüseyin İnan dedi: Dersim bölgesi, dağları falan çok güzel. Ama oradan başlayamayız. Alevi katliamı yaparlar. Biz buraya, onları koruyabileceğimiz zaman geliriz. Güç olduğumuzda. Diyarbakır tarafları da konuşuldu. Orada da Kürt halkına katliam olur diye gitmedik. Zaten yakın geçmişte olmuş şeyler. Bahaneleri olurduk. Ve en kötü bölgeye gittik biliyor musun.. Nurhaklar'a. Muhbircilerin çok olduğu bir yer burası. Burada da Aleviler vardı ama süniler de vardı. Karışıklı yani. Bundan gittik. Mesela parayla bile ekmek vermezlerdi. Parti kararı vardı; vermediler mi karışmayacağız. Ama vermiyorlar diye biz acımızdan mı ölecez. Ben gider alırım dedim. Arkadaşı da aldım, köye indik. Baktık orada bir çadır var. Kadın ekmek yapıyor. Ekmek istedik yok diyor. Vereceksin dedim. O gün 22 tane yufka ekmeği yedim orada. Parasını da verdik fazla fazla. Ondan sonra arkadaşların yanına geldik. Diyorlar bundan sonra seni gönderelim. Yani kötü bölge. Dersim tarafına gitsek bizi havada beslerlerdi biliyor musun. Ama işte halka zarar gelmesin diye. 38'in izleri hala da silinmemiş.

-Buralarda nasıl hareket ediyordunuz?

Köylerde rahatça dolaşırdık, bu tarafta. Gittiğimizde etrafımızı sararlardı. Gözcülük yaparlardı. Oğlum biz size bakmaktan korkmayız, biz hala 38'i yaşıyoruz derlerdi. İnsanları Cemevi'ne toplayıp yakmışlar. Bu doğrudur yani. Acı yani.

-Kırsaldaki günlerinize ait anılarınızı dinlemek istiyoruz

Mücadele anılarımız çok. Mesela bir gün; Kadir, Hüseyin... Teslim Töre'nin köyündeyiz. Malatya/ Akçadağ'da. Biz buradayken baskın oldu. Teslim dedi: çocuklar ne olacak şimdi. Siz bekleyin çocuklar, ben sizi kurtarırım, hiç karışmayın. Ben şimdi incecğim, albaya bir iki yumruk atacağım. Bütün askerler beni vurmaya çalışacak. Bana bir şey yapamazlar, siz oradan kaçın. Yaw nasıl olur, olmaz derken gitti. Ve sakın silah sıkmayan dedi. İndi 'ooo albayım nasılsınız' diye yaklaştı, yumruk attı. Bütün askerler onun başında. Biz de elimizi kolumuzu sallayıp çıktık. Dedik öldürmüşlerdi. Teslim 10-15 gün hastanede yattı, çıktı.

-Kırsaldaki hareket nasıl, neden sonda erdi?

Radar üssünü vurmaya gittik. Orada Sinan vuruldu, Kadir vuruldu, Alpaslan

vuruldu. Ondan sonra grup kararıyla hareketi yöneten kalmadı. Dedik dağılalım, tekrar gelir toplanırız sonraya. İşte silahları gömdük. Beş on tane. Bulsalar da almazlardı aslında. Eski tekçi silahları var ya... beşli beşli. Tek tek mermi koyuyor-sun. Onu bize şöyle yapmışlardı; işte mermi ziyan etmeyelim tek tek atalım hedefe vuralım. Aslında yoktu ha, yokluktan. Para geliyordu ama. Banka soygunları vardı. Para sıkıntısı yoktu. Ama köylü yemek de vermiyordu, namussuzlar. Silahları sakladıktan sonra dağıldık. Bir kısmımız Adana, bir kısmı Elazığ'a, bir kısmı Gölbaşı'na. Ben Darende tarafına geldim. En son ben yakalandım. İdamla yargılandım. Ama bizi idam etmeyecekleri belliymiş. 15-20 yıl yatırıldılar. Üç kişinin idamı belliymiş. Üçü diyorlardı çünkü. Adnan Menderes, Fatih Rüştü Zorlu, Hasan Polatkan'ın intikamını alacağız diyorlardı. Rütbeli askerler bağırıyordu Mamak'ta... üçe üç. Yani bizden üç gitti, sizden de üç asacağı.

-Hapislik günleriniz nasıldı? Dışarı çıkmaya neler yaptınız?

Niyazi Ağınası vardı, avukatımız. Halit Çelenk vardı. Çok baba adamlardı. Geliyorlardı, ağlıyorlar, sizi asacak bunlar diyorlardı. İki üç dönem içeri girdim. En son 6 ay kaldım, 'Ecevit affı'yla çıktım. Ondan sonra çıktım Van'a gittim. Aranıyordum. Orada çalıştım bir süre. Ondan sonra bunu kaçırıldı, bu da arandı. Erkek kaydedilmiş, asker kaçığıymış. (eşi araya giriyor)Asker geldi. O zaman ben Taylan'a da hamileyim. Köydekiler diyor o hanımdır, hastadır. Asker onu bunu bilmem gelecek diyor. (Tekrar Hüseyin amca) Muhtar diyor, sizden çok çektim; sen kaçak eşin kaçak...

-İdam günü nasıldı burası?

Denizler asıldığında... Burada bizim bir kadın var idi... Dedi bileydim, o suda gezeni bırakmazdım.. onu şalvarımda saklardım. Böyle yani. Şalvarın namusla bağını biliyorsunuz. Bir de köy yerinde bunu söylemek. Bu kadar seviliyorlardı. Köyde matem havası vardı. Televizyon falan da yok. Kahvede radyo vardı, öyle kalmıştık hepimiz. O zamanlar burası böyleydi. Şimdi savaşın en yoğun döneminde herkes kaçıyor. Yok Cemevi açıyor, yok tıngır mıngır şeylerle uğraşılıyor, yok CHP'nin peşine takılıyor. .ne bileyim... (eşiyle birlikte bu sözler.)

-Yoldaşlarımızla nasıl tanıştınız?

-Deniz ile birebir görüştünüz mü?

Deniz de buraya gelmişti. İlk burada tanıştık. Sabahlara kadar sohbetlerimiz olurdu. Burada, Elazığ'da, Ankara'da. Gelip gidiyorlardı. Malatya üs bölgemizdi. Elazığ'da da üniversite vardı. Buraya da geliyorlardı. Dolayısıyla bizimle beraber kalıyorlardı. En yakın yer de bizim köyümüzü. Köylüler de biliyordu onları. Zaten ilk tanışmamız da böyle oldu. Filistin dönüşünde D.bakır'da yakalandık. Çıkınca Elazığ Üniversitesi'ndeki THKO'luları görmeye gelmişlerdi. Böyle tanıştık. Deniz çok hareketli ve şakacıydı. Ama Dede (Hüseyin İnan) öyle değildi. Çok ciddiydi Dede. Dede geldi denince herkes toplanırdı. Herkes çekinirdi ondan. Hareketin teorisini de oydun. O zamanın gençliği çok güzeldi.. en küçükten en büyüğüne. Devletin giremediği bir yeri burası. Sonra devlet girmeye kalktı. İşte polis yaptı, asker yaptı bilmem ne. Arkadaşlar geldiklerinde rahatlatırdı. Gündüz evlerdediyler. Evce evce çıkıyorlardı. Mesela bizim ev şu karşıydı, orada otururduk. Bunun annesinin öyle pek siyasi bilinci yoktu ama biz orada otururken evin damına çıkardı, bir şey oldu mu bize haber ederdi. Tüm köy örgütlüyüdü.

-Bir de Kemalizm meselesi var

Yok yok biz kemalist falan değildik. Savunuyorduk ama ona kötü söz de etmiyorduk yani.

-THKO'nun içinde kadınlar var mıydı? Onlar da sizinle aynı işleri mi yapardı?

Evet kadın arkadaşlarımız da vardı. Mesela Elazığ Üniversitesi'nde de vardı. Her yerde vardı. Aynı işleri yapardı. Sadece işte bir yer basılacaksa, faşistlerin mekanı falan, kadınlar gelmezdi oraya. Rahat hareket edemezler diye. Öyleydi o zamanlar...

Şimdilik burada bitiriyoruz yazımızı. Yakın zamanda Hüseyin amcadan 6 ay süren dağ zamanını dinleyeceğiz, sizlerle paylaşacağız. Bitirirken, Hüseyin amca; bu tarih üzerinden çıkar sağlamak peşine düşmemiş.. bazıları gibi. Bu da onun doğruluğunun ve samimiyetinin bir işareti olsun okuyanlara.. biz de, burada, yüzüze bunu gördük.

8 Eylül 2016

Mücadele Birliği/ Amed

"DENİZ FIRTINASI" SÜRÜYOR

Geçtiğimiz aylarda Yeni Dönem Yayıncılık'tan çıkan Setenay Berdan'ın yazdığı DENİZ FIRTINASI adlı kitabın "Parkta Bir Yaz Akşamı" başlığıyla yayımlanan birinci cildinin tanıtımı, 24 Eylül akşamı Sarıgaz'da Sarıssa Kitabevi'nde yapıldı.

Etkinliğin sunumunu yapan Nurten Karahancı, daha kitabı okurken, romanın kahramanlarının yaşamından çok etkilendiğini, aynı zamanda Türkiye devrim tarihinden kesitleri de içerdiği nedeniyle "mutlaka okunması gereken bir kitap" dediğini ifade etti. Kitaptan kısa bir bölüm aktaran Karahancı, "Bu güzel kitabın tanıtımını emeği geçenlere bırakalım" diyerek sözü Ayıuşığı Sanat Merkezi Genel Sanat Yönetmeni Songül Yücel ve Süleyman Acar'a bıraktı.

Songül Yücel sözlerine "Aslında geç kalınmış bir tanıtım oldu. Fakat yaşadığımız süreçteki önemli olaylar ve yoğunluk bu gecikmeyi getirdi. Bir darbe girişimi yaşandı ve OHAL süreci başladı. Şimdi ege-menler kendilerinin yazdığı bir tarihi aktarma çabasında. Binlerce isimsiz kahramanın da yer aldığı devrim mücadelesi yok sayılarak, iktidarın gerici düşüncesini genç nesillere benimsemek için tarih farklı şekilde aktarılmaya, gerçekler saklanmaya çalışılıyor. Böyle bir dönemde, ülkemizde yaşanan devrim mücadelesinin bugüne ve yarına aktarılması gerekiyor. Bu kitabın tanıtımı bu nedenle şimdi daha da önem taşıyor" diyerek başladı.

Kitabın Türkiye devrim mücadelesinde 1970'lerden başlayıp 1990'lı yılları kapsayan bir süreci anlattığını belirten Yücel, "Tarihi sadece teorik, kronolojik kitaplarla okumak anlamak için yeterli olmuyor. Bir dönemi kavramak için o dönemin insanlarını, yaşam biçimini, kişilerin özelliklerini, hatta onların düşünce ve duygularını da bilmek gerekiyor. Romanlar işte bize bunu sağlıyor" diyerek romanın kahramanlarını tanıttı.

Devrim mücadelesinde yer alan örgütleyiciler, savaşçılar, mücadelenin yoğun olduğu şehirler... Katliamlar, devrimcilerin öngörüsü ve örgütlenmeye başka katliamların önlenişi, devrim mücadelesi nedeniyle yaşamını başka bir ülkede sürdürmek

zorunda kalan ama yine de devrim mücadelesi için çaba sarf etmekten vazgeçmeyen bir partinin, devrimci bir programa sahip olmasında etkin olan devrimci öncüler... En tehlikeli eylemlere girişen kişiler... 12 Eylül karanlığı ve devrim mücadelesinde yeni bir süreç... Zindanlardaki mücadele... İdam sehpalarında partinin ismini haykıranlar... Denizlerin yaktığı devrim ateşinin tekrar tutuşturulması...

Songül Yücel kitabın eksik yönünün, devrim mücadelesinde yer alan kadınların romanda yer almaması olduğunu ifade ederek "Ne yazık ki yazar kendi yaşadığı yıllarda birlikte mücadele yürüttüklerini kadınların hikayelerini biriktirememiş... Sebebi ne olursa olsun bu açıdan büyük bir eksiklik.. Kadınlar devrim mücadelesinde hep var oldular" dedi.

Süleyman Acar ise kitabın yazarı Setenay Berdan'ın teorik içerikte kitapları olduğunu işaret ederek başladı söze. "Tarihi sürecimizin anlatan bir

kitabın olmayışının içimizde bir ukde oluşu yazarın da kitaba yoğunlaşmasını getirdi. Biz yazarı ne zaman biter diye sıkıştırdık da zaman zaman... Fakat kitabın tamamı -el yazısıyla yazılıyor- elimize geçip başkaya hazırlamaya başladığımızda yazarın aslında çok zor bir işin üstesinden gelmiş olduğunu gördük. Eksiklikleri elbette var, fakat süreç çok hızlı ve yoğun işliyor, gündem çok çabuk değişiyor... Dünyada değişim ve devrim mücadelesi süreci hareketli. Böyle bir süreçte kitabın tekrar ele alınması mümkün olmuyor" diyerek kitabın hazırlık sürecini aktardı.

Kitabın oldukça uzun bir süreci ele aldığına dikkat çeken Acar, henüz devrimini tamamlamış bir ülkede yürütülen devrim mücadelesinin anlatıldığını, bu nedenle de özellikle günümüze yaklaşıtkça pek çok olayın güvenlik kaygısıyla daha yüzeysel aktarılmasının bir zorunluluk halini aldığını belirtti.

1970'lerde THKO savaşçılarıyla başlayan günümüze kadar aynı kararlılıkla mücadeleyi sürdüren bir partinin tarihinin anlatılmaya çalışıldığını ifade eden Acar, "Süreci bilenlerin ifade ettikleri eksiklikler var. Bunun dışında süreci daha yakından öğren-

mek isteyenlerin anlatılmasını beklediği ama henüz aktarılmasının doğru olmayacağı olaylar, ayrıntılar da var" dedi. Acar, kitabın üç ciltten oluştuğunu da aktardı.

Anlatım sırasında yöneltilen soruları da cevaplayan Yücel ve Acar, hala sert bir şekilde sürmekte olan devrim mücadelesinde pek çok öğrenilecek, örnek alınacak, dersler çıkarılacak bir roman olduğuna vurgu yaptılar.

Etkinliğe katılanlar, yazar ve kitap hakkında da ayrıntılar sordular, kitabı okumuş olanlar da kitap hakkındaki düşünce ve duygularını aktardılar.

Kitabı okuyanların anlatımlarından bazıları ise şöyle:

"Kitabı okurken bilmediğim bir dönemi anlamaya çalışmak değişik bir duygu... Ama romandaki kişiler o kadar canlı anlatılmış ki, okumaktan çok o romandaki kahramanların birinden dinlemiş gibi oluyor insan..."

"Bizim bugün geriye baktığımızda değerlendirdiğimiz pek çok olay var. Fakat örneğin Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşların o yıllarda böylesine güçlenecek bir kıvılcımı başlatmış olmaları onlara olan saygımızı daha da güçlendiriyor, mücadele etmenin önemini daha çok kavratıyor..."

"Ben kitabı çok heyecanla ve hızla okudum. Ama fark ettim ki, yaşamımdaki bazı davranışlarımda değişiklik oldu... Kitaptaki kahramanların etiketikleri, uyarıcıları, önemsedikleri bir çok şey beni de etkiledi. Mücadele içinde yer alanların, özellikle genç yaşta devrimcilerin öğreneceği pek çok şey var..."

Sohbet şeklinde devam eden etkinlikte ortak düşünce ise Denizlerin başlattığı mücadelenin bugün daha da sert bir şekilde sürdüğü ve buna uygun mücadele biçimlerinin gerekliliği oldu. Kısacası Deniz Fırtınası bugün de sürüyor...